

9 Οκτωβρίου 2023

Ζωή στην Εκκλησία (Άγιος Ιωάννης τῆς Κροστάνδης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ζωή σὲ ἀδιάλειπτη ἔνωση μὲ τὴν Ἐκκλησία. Πόσο ἀπαραίτητο εἶναι ν' ἀνήκει ὁ ἄνθρωπος στὴ Μία, Ἁγία, Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Πρέπει ὅπωςδήποτε ν' ἀνήκουμε στὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία, Κεφαλὴ τῆς ὁποίας εἶναι ὁ παντοδύναμος Κύριος, ὁ ἄρχοντας τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ βασιλεία Του, πού μάχεται μὲ τὶς ἀρχές, μὲ τὶς ἐξουσίες καὶ τοὺς κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, μὲ τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας «ἐν τοῖς ἐπουρανίοις». Συνθέτουν κι αὐτὰ ἓνα ὀργανωμένο βασίλειο καὶ πολεμοῦν τὸν ἄνθρωπο μ' ἓναν ἰδιαίτερα ἐμπειρο, πανοῦργο, καλογυμνασμένο καὶ πανίσχυρο στρατό, ἀφοῦ πρῶτα μελετήσουν ὅλα τὰ πάθη καὶ τὶς ροπές του.

Στὸν πόλεμο αὐτὸν κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ ν' ἀγωνιστεῖ ἀπὸ μόνος του. Οἱ μεγάλες, μὴ ὀρθόδοξες κοινότητες, δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτα χωρὶς τὴν Κεφαλὴ -τὸν Χριστό. Δὲν μποροῦν νὰ νικήσουν αὐτοὺς τοὺς παμπόνηρους καὶ ἄγρυπνους ἐχθροὺς πού εἶναι πανεπιστήμονες στὸν πόλεμο αὐτόν.

Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ διαθέτουν τὴν ἀπαραίτητη καὶ πανίσχυρη βοήθεια ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἀπὸ τὸν Θεό. Ἔχουν ὡς συμμάχους τοὺς ἁγίους στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ πού κατατρόπωσαν τοὺς ἐχθροὺς τῆς σωτηρίας μὲ τὴ δύναμη τῆς χάρις Του, ἔχουν τοὺς ποιμένες καὶ διδασκάλους, ἀλλὰ καὶ τὴ δύναμη τῆς προσευχῆς καὶ τῆς Θείας Κοινωνίας.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀκριβῶς ἓνας ἄριστος βοηθὸς στὸν ἀγώνα ἐναντίον τῶν ὄρατῶν καὶ ἀόρατων ἐχθρῶν. Εἶναι ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία, στὴν ὁποία ἀνήκουμε

μέ τῆ χάρη τοῦ Χριστοῦ. Οἱ καθολικοὶ ἐπινόησαν καινούργια κεφαλή καὶ ὑποβίβασαν τὴν ἀληθινὴ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Χριστό. Οἱ λουθηρανοὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀπομακρύνθηκαν κι ἔμειναν ἀκέφαλοι. Τὸ ἴδιο κι οἱ ἀγγλικανοί. Δὲν ὑπάρχει Ἐκκλησία σ' αὐτούς. Ὁ δεσμὸς μέ τὴν Κεφαλή ἔσπασε. Δὲν ἔχουν βοήθεια ἄνωθεν. Ἔτσι ὁ Βελιάρ τοὺς πολεμᾷ μ' ὅλες του τὶς δυνάμεις καὶ τὴν πανουργία του καὶ τοὺς κρατᾷ σφιχτὰ στὴν πλάνη καὶ τὴν ἀπώλεια. Πλήθη μεγάλα ὀδηγοῦνται στὴ διαφθορὰ καὶ τὸν ὄλεθρο.

* * *

Ὅπως γνωρίζουμε, ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο «κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσίν» Του. Ἔτσι ἔθεσε ἓνα δεσμὸ ἀνάμεσα σ' Ἐκεῖνον καὶ τὸ δημιούργημά Του. Ὁ ἄνθρωπος ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ διατηρήσει τὴν εὐλογημένη αὐτὴ ἔνωση μέ ἀπόλυτη ὑποταγὴ στὸν Θεό, τὸ δημιουργό του, τηρώντας τὶς ἅγιες, σοφές καὶ ζωοποιές ἐντολές Του.

Κορωνίδα τῶν ἐντολῶν Του ἦταν ἐκείνη πού τοῦ ἀπαγόρευε νὰ δοκιμάσει τὸν καρπὸ τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ἡ ἐντολὴ αὐτὴ στόχευε στὸ νὰ δυναμώσει τὴ θέλησή του καὶ νὰ τὴν ἐναρμονίσει μέ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μ' αὐτόν τὸν τρόπο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ θὰ ἦταν ἓνα μέ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἀκριβῶς τὸ θέλημα κάθε Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδας εἶναι ἀκριβῶς ταυτόσημο μέ τὸ θέλημα τῶν δύο ἄλλων Προσώπων. «ἵνα πάντες ἔν ὧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἔν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας» (Ἰωάν. ιζ' 21).

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως, μέ τὴν ἀνυπακοὴ καὶ τὴν αὐθάδειά του, ἔσπασε τὸ δεσμὸ αὐτὸ μέ τὸν Θεὸ κι ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ κοντὰ Του, ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ζωὴ. Οἱ συνέπειες τῆς ἁμαρτίας ὅμως εἶναι θάνατος. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τότε ὑπόκειται στὴ φθορὰ, στὸν πρόσκαιρο καὶ τὸν αἰώνιο θάνατο, καθὼς καὶ σὲ ἀμέτρητες ἄλλες κι ὀδυνηρὲς συνέπειες-ἄρρώστιες, συμφορές, θλίψεις, διαφθορὰ καὶ κάθε εἶδος διαστροφῆς καὶ δουλείας στὴν ἁμαρτία.

Τὴ χαμένη ἔνωση μέ τὸν Θεὸ δὲν μποροῦσε κανένας ἄλλος ν' ἀποκαταστήσει, παρὰ μόνο ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος, μέ τὴν ἀμέτρητη ἀγαθότητα καὶ τὴ συγκατάβασή Του πρὸς τὸν πεσμένο ἄνθρωπο, τὴν ἀποκατέστησε μέ τὸν πιὸ σοφὸ καὶ θαυμαστὸ τρόπο. Κι οἱ ἄξιοι κι ἐκλεκτοὶ ἄνθρωποι ἀξιοποίησαν τὴ σωτήρια ἀποκατάσταση πού μᾶς χάρισε.

Μὲ τί τρόπο κατορθώθηκε ἡ ἀποκατάσταση αὐτή; Μὲ τὸ ν' ἀναλάβει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τὴν ἀνθρώπινη φύση, χωρὶς ἁμαρτία, καὶ νὰ ἐκπληρώσει μέ τὴ φύση αὐτὴ τὴ βουλή τοῦ Θεοῦ. Ἀνέλαβε πάνω Του τὴ δική μας κατάρα, ἔπαθε καὶ πέθανε γιὰ μᾶς,

κατάργησε τὸ θάνατο μὲ τὴν ἀνάστασή Του ἐκ νεκρῶν. Ἔτσι χάρισε καὶ σὲ μᾶς τὴν ἀνάσταση, τὴν ἀθανασία. Ἰδρυσε στὴ γῆ τὴν Ἐκκλησία Του, μὲ κεφαλὴ τῆς τὸν ἴδιο καὶ καθοδηγητὴ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Μέσα στὴν Ἐκκλησία χορήγησε ὅλα τὰ μέσα πού βοηθοῦν τὸν ἄνθρωπο ν' ἀποκαταστήσει τὸν διαρραγέντα δεσμό του μὲ τὸν Θεό. Μᾶς ἔδωσε τὰ Μυστήρια, τὶς ἐντολές Του, τοὺς ποιμένες καὶ διδασκάλους. Μᾶς δώρισε τὸ Βάπτισμα, τὸ Χρίσμα, τὴ Μετάνοια, τὴ Θεία Εὐχαριστία καὶ τὸ λόγο Του.

Ὅποιος λοιπόν, θέλει νὰ ζήσει ἐνωμένος μὲ τὸν Θεὸ, πρέπει νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὴν Ἐκκλησία. Αὐτὴ μᾶς διδάσκει, αὐτὴ κατέχει τὰ ἅγια Μυστήρια πού μᾶς ὀδηγοῦν στὴν ἀγιότητα, τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τότε εἶναι σίγουρο πὼς θὰ σωθεῖ.

* * *

«Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστὶ, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει» (Λουκ. ια' 23). Ὅποιος δὲν εἶναι μὲ τὴν Ἐκκλησία, εἶναι ἐναντίον τῆς. Ὅποιος δὲν ἔχει πίστη, εἶναι σὰ νὰ τὴν μάχεται. Ὅποιος δὲν ἐργάζεται τὰ ἔργα τῆς μετάνοιας καὶ τῶν ἀρετῶν, οὐσιαστικὰ στρέφεται ἐναντίον τῶν ἀρετῶν αὐτῶν.

Δὲν εἶναι μικρὸ πράγμα νὰ λέγεται κάποιος χριστιανός. Ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ κάνει τὰ ἔργα καὶ νὰ τηρήσει τὶς ἐντολές πού θέσπισε ὁ Χριστός. Μᾶς εἶναι ἀπαραίτητη ἡ διαρκὴς μετάνοια, ἡ συνεχὴς ἐγρήγορση γιὰ νὰ διατηροῦμε τὴν ὀρθὴ πίστη, ἡ ἀδιάλειπτη προσευχή, ἡ ἀδιάκοπη διόρθωση, ἡ βία στὸν ἑαυτό μας, ἡ προσπάθεια γιὰ τελείωση καὶ βέβαια ἀκατάπαυστος αὐτοέλεγχος.

Ἔτσι θὰ διαπιστώνουμε ἂν μένουμε σταθεροὶ στὴν πίστη, ἂν ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὴν πίστη μας, ἂν ἡ θέση μας εἶναι μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἂν ἐκκλησιαζόμαστε συχνά, ἂν ἀγαπᾶμε τὴν Ἐκκλησία, ἂν τηροῦμε τὰ κελεύσματά τῆς ἢ τὶς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ πού Ἐκείνη διακηρύττει.

Πρόσεξε τί μᾶς διδάσκει ὁ Χριστός. Ἔτσι θὰ διαπιστώσεις πὼς ὅποιος δὲν θέλει νὰ ἐκκλησιάζεται, ἀλλ' ἀντὶ γιὰ τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ συχνάζει στὰ θέατρα καὶ σὲ διάφορες κοσμικὲς συνάξεις, αὐτός περιφρονεῖ τὴν Ἐκκλησία καὶ δὲν εἶναι χριστιανός.

Ὁ Θεὸς ἐνώνεται μὲ τὸν πιστὸ χριστιανὸ μέσω τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς μᾶς Ἐκκλησίας, μέσω τῆς πίστεως, τῆς ἐνότητας τῶν δογμάτων, τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς ἱεραρχίας. Ἔτσι κατορθώνεται ἡ βελτίωση, ἡ ἀναγέννηση τῆς λογικῆς

δημιουργίας. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ διατηρήσει τὸ δεσμὸ αὐτό μετὰ τὴν ἁγία ζωὴ καὶ τὴν ἀμοιβαία μετὰ τοὺς ἄλλους ὑποταγή.

Χριστιανέ! Ὅσο ἔχεις καιρὸ προσπάθησε νὰ προσεγγίσεις τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἁγίους Του στὴ γῆ μετὰ τὴν πίστη καὶ τὴν εὐλάβειά σου. Μείνε κοντὰ στὴν Ἐκκλησία. Καλλιέργησε μέσα σου τὸ πνεῦμα τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, τὸ πνεῦμα τῆς μετάνοιας, τῆς ἁγιότητας, τῆς εἰρήνης, τῶν εὐλαβῶν λογισμῶν, τῆς ἀγάπης, τῆς πραότητος, τῆς ταπείνωσης, τῆς ὑπομονῆς, τῆς ὑποταγῆς στό καλὸ καὶ τῆς σωτηρίας. Μὴν ὑψηλοφρονεῖς καὶ μὴν περιφρονεῖς τὴ μητέρα σου, τὴν Ἐκκλησία πού σε σώζει.

Νὰ παρακολουθεῖς συχνὰ τὴ Θεία Λειτουργία, νὰ στέκεσαι μετὰ ταπείνωση, ν' ἀκοῦς, νὰ προσεύχεσαι καὶ νὰ διαβάζεις ἢ νὰ ψάλλεις. Ἄν δὲν κερδίσεις ἐδῶ τὴν Ἐκκλησία, καὶ μέσα ἀπὸ ἐκείνη τὸν Θεό, θ' ἀποξενωθεῖς κι ἀπὸ τοὺς δύο. Καὶ μετὰ τὸ θάνατό σου ὁ Θεὸς δὲν θὰ σε δεχτεῖ κι οἱ ἅγιοί Του θὰ σ' ἀπαρνηθοῦν, ἐπειδὴ θὰ εἶσαι ξένος κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδιακὴ διάθεση ἀπ' αὐτούς. Θὰ ὀδηγηθεῖς σὲ χώρα παράξενη, στὸ σκοτεινὸ καὶ πύρινο τόπο ὅπου κατοικοῦν τὰ πονηρὰ πνεύματα κι οἱ ἀμετανόητες ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ γίνου σοφὸς καὶ συνετός, γιὰ νὰ ξεφύγεις ἀπὸ τὴν πανουργία τοῦ πονηροῦ καὶ ν' ἀνταποκριθεῖς στὴν ὑψηλὴ σου κλήση.

* * *

Ἀνήκεις στὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ στὴν κοινωνία τῶν πιστῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ἕνα καὶ μοναδικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Κεφαλὴ τῆς εἶναι ὁ Θεός. Ὅφείλεις νὰ εἶσαι πιστὸ μέλος, νὰ ζεῖς μετὰ ἁγιότητα, νὰ ἔχεις διαρκὴ μετάνοια, νὰ διορθῶνεις τὴ ζωὴ σου, τοὺς λογισμοὺς, τὴν καρδιά σου, τοὺς στόχους σου κι ὅλη γενικὰ τὴ συμπεριφορά σου. Εἶσαι ζωντανὸ ἢ νεκρὸ μέλος; Θὰ σε παραλάβουν οἱ ἅγιοι ὅταν ἀναχωρήσεις ἀπ' αὐτόν τὸν κόσμον γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ; Μήπως σε ἀρνηθοῦν καὶ σε ἀποβάλουν σὰν σάπιο καὶ ἄχρηστο μέλος; Μήπως ἡ μοίρα σου θὰ εἶναι κοινὴ μετὰ τὴ μοίρα τῶν ἀποβλήτων τοῦ Θεοῦ, μετὰ τοὺς κολασμένους;

Βιάσου νὰ διορθώσεις τὰ πράγματα, νὰ βελτιώσεις ὅλη σου τὴ συμπεριφορά. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο μάς δόθηκε ὁ χρόνος.

Πηγή: agiazoni.gr